



A kolozsvári többnyelvű helységnévtáblákért fellépő Musai-Muszáj civil kezdeményezőcsoport felhívására csütörtök délután mintegy harmincan álltak ki stoppolni a kolozsvári városháza elé erdélyi és európai települések többnyelvű helységnévtábláival a kezükben. Olyan települések példáját mutatták fel, ahol a többnyelvű helységnévtáblák kihelyezése nem ütközik a hatóságok elutasításába.

Akadt az alkalmi stopposok között olyan, aki a dél-tiroli Bolzano/Bozenbe akart utazni és sílécet is vitt magával, de olyan is, aki Brasov/Brassó/Kronstadt táblával vagy a Kolozsvár szomszédságában fekvő Vlaha/Magyarfenes táblájával a kezében integetett az elhaladó autósoknak.

A civil kezdeményező csoport tagjai a csődület idején kérvényeket töltettek ki az érdeklődőkkel, amelyekben azt kérték Kolozsvár polgármesterétől, hogy a város bejárataihoz kerüljenek ki többnyelvű helységnévtáblák.

A Musai-Muszáj civil kezdeményező csoport azt követően indított látványos akciósorozatot a város többnyelvű helységnévtábláiért, hogy egy holland egyesület keresete nyomán a bíróság alapfokon kötelezte a várost a többnyelvű táblák kihelyezésére, a polgármesteri hivatal fellebbezése nyomán azonban a másodfokon ítélkező bíróság érvénytelenítette a határozatot, mert úgy találta: a holland egyesület nem pereskedhet a kolozsvári magyarok nevében.

A közigazgatási törvény azokon a településeken írja elő a kétnyelvű feliratozást, ahol valamely kisebbség teszi ki a lakosság legalább ötödét, de húszszázalékos kisebbségarány alatt sem tiltja az anyanyelvű feliratozást.

A legutóbbi népszámlálás szerint a kolozsvári a második legnagyobb magyar közösség Erdélyben a marosvásárhelyi után. A csaknem 50 ezer kolozsvári magyar azonban a város 310 ezres összlakossághoz viszonyítva csak 16 százalékot tesz ki. A városháza több ízben azzal hárította el a kétnyelvű feliratozásra vonatkozó magyar kéréseket, hogy a törvény nem kötelezi erre.

mti